

Prindsfer og Prindsesser. Paa anden Maade kunne de ikke kaldes kongelige Prindsfer og Prindsesser, og derfor er der ikke Fare for, at Augustenborgerne ville falde ind under Betegnelsen. Men ikke desto mindre er jeg stærkt tilbøielig til at stemme for det ærede Medlems Forslag. Som han har bemærket, indeholder nemlig § 94 en stærk Udvidelse og Skærpelse af den nuggældende Lovgivning, en Udvidelse af de Bestemmelser deri, som værne om de kongelige Prindsfer og Prindsesser. Det er en Udvidelse deraf i flere Retninger, baade derved, at efter § 97 Fornærmelser mod dem, endog saa kun gennem Pressen, eller mindre reelle Fornærmelser, ere Gjenstand for offentlig Paa-tale, og det er en Skærpelse derved, at Straffen for Fornærmelser mod dem kan stige til det Dobbelte. Men der er en Ting, som jeg tillægger endnu større Vægt, nemlig at jeg ikke seer rettere — i alt Fald er det meget tvivlsomt, om det ikke er saa — end at efter § 94 ville disse kongelige Prindsfer og Prindsesser — og der er her Tale om dem Allesammen og ikke blot om Thronfølgeren — blive stillede saaledes, at de faae den samme Bestyttelse som Kongen mod Urefornærmelser, nemlig saaledes at der ikke vil blive admitteret noget Beviis for Bestyttningernes Sandhed. Det er en ganske overordentlig væsentlig Forskjel fra det Nuværende. Jeg kan ikke forstaae rettere, end at, naar § 94 siger: „Begaaes nogen af de i §§ 88—90 omhandlede Forbrydelser mod nogen anden af de kongelige Prindsfer eller Prindsesser“, saa maa derved være sigtet blandt Andet til det selsomme Forhold som det, der omhandles i § 90, og Strafbarheden indtræder, naarsomhelst man ved fornærmelig Tale krænker nogen af de Paa-gjældende, uden at noget Beviis kan blive ført, og det er en Udvidelse, hvorpaa jeg ikke kan gaae ind. Ganste vist er der Noget, der vækker Tvivl om Rigtigheden af denne Opfattelse, idet der staaer: „blive Lovens almindelige Straffe at forhøje“, hvilket synes at henvise til den almindelige Injurielovgivning, men jeg troer dog, at det maa nærmest forstaaes paa den af mig først paapegede Maade, og det vil for mig være en afgjørende Grund til at stemme imod denne § 94. Men skulde den blive vedtagen, saa troer jeg rigtignok, at Opmærksomheden

maa være henvendt paa til 3die Behandling af forandre den første Linie af § 94, saa at „§§ 88—90“ forandres til §§ 88—89, og der ikke tillægges de andre kongelige Prindsfer udenfor Thronfølgeren den Dngjærdelse, som er skænket Kongen og Dronningen mod Angreb i Tale. Endnu skal jeg kun tillade mig een Bemærkning, som tillige er en Forespørgsel til Justitsministeren, om jeg har forstaaet ham ret. Saa-vidt jeg før forstod den høitærede Justitsminister, tilraadede han at stemme for Forslaget under Nr. 65, der er stillet af 3 ærede Medlemmer, navnlig ogsaa forsaavidt det gaaer ud paa, at den, der foretager nogen Handling, der sigter til at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen, skal ubetinget straffes paa Livet, altsaa i dette Tilfælde, at indføre Dødsstraffen som ubetinget Straf, hvorimod, hvis jeg ikke hørte feil, den høitærede Justitsminister fra-raadede at stemme for Forslaget under § 50 om at gjøre i § 71 Dødsstraffen til ubetinget Straf. Nu forekommer det mig ganske sikkert, at hvor stor og gruelig en Forbrydelse det end er, som omhandles i Nr. 65 første Stykke, at berøve Kongen Livet, Friheden eller Thronen, saa er denne Statsforbrydelse dog uden Sammenligning mindre end den, der omhandles i § 71, nemlig at tilfigte at bringe den danske Stat eller nogen Deel deraf under fremmed Herrcdømme, at løsrive nogen Deel af samme fra den danske Krone. Det forekommer mig ubetinget, at den høieste Grad af Landsforræderi maa være den høieste Forbrydelse, og det vilde for min Følelse være i høi Grad stødende, om disse Forbrydelser i § 71 ikke vare ubetinget belagte med Livsstraf, medens derimod de i § 85 omhandlede Angreb paa Kongen vare det. Jeg for mit Vedkommende vilde i og for sig være meget tilbøielig til at følge det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i hans Forslag til § 71 og ogsaa stemme for det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) stillede Forslag til § 85, thi for mig staaer det ganske vist som noget næsten Forargeligt, at der ikke er sat ubetinget Livsstraf for at forsøge paa at løsrive nogen Deel af den danske Stat fra den danske Krone, at opvække Oprør osv., og naar jeg desuagtet ikke gjør